

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.083/2023/6/II.

A felperes:

Felperes1, Cím2.

A felperes képviselője:

Bárándy és Társai Ügyvédi Iroda, Cím4., ügyintéző: dr. Kovács Katalin ügyvéd

Az alperes:

Alperes1, alperes címe

Az alperes képviselője:

Kelemen, Mészáros, Sándor és Társai Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe2, ügyintéző: dr. Balázs Gábor ügyvéd

A per tárgya: személyiség jog megsértése

Az elsőfokú bíróság: Budapest Környéki Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 22.P.20.419/2022/6.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit megváltoztatja és a felperes keresetét teljes egészében elutasítja.

A felperes által az államnak fizetendő kereseti illeték összegét 60.000 (hatvanezer) forintra felemeli azzal, hogy azt az e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül kell az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlája javára megfizetni.

Az alperest kereseti illeték és perköltség fizetésére kötelező rendelkezést mellőzi.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 62.500 (hatvankettőezer-ötszáz) forint + áfa együttes első- és másodfokú perköltséget és az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság fenti számú illetékbevételi számlája javára.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az alperes saját Facebook oldalán 2022. március 9-én bejegyzést tett közzé, amelyben azt írta, hogy a cég1 vezérigazgatójának tudtával a felperes, mint informatikai tanácsadó, főpolg.mester főpolgármester megbízása alapján havi 30.000.000 forint kenőpénzt kért egyéb érdekelt3től a cég1 és cég2 közötti informatikai fejlesztési szerződés fennmaradásáért. A kért kenőpénz első részletének átadására 2019-ben sor is került, majd egyéb érdekelt4, az párt neve pártigazgatója vett át 40.000.000 forint kenőpénzt ugyanezért. Az alperes ezt követően, bejegyzése végén azt írta, hogy „Ez a maffia baloldal!”

Az alperesi Facebook bejegyzést megelőzően több internetes portál beszámolt arról, hogy egyéb érdekelt3 vádalkut kötött a nyomozóhatósággal és azt állította vallomásaiban, hogy tőle vesztegetési pénzt kért és kapott a felperes.

[2] A felperes a keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a jóhírnévhez való személyiségi jogát azzal, hogy 2022. március 9-én hivatalos Facebook oldalán, a Alperes1 országgyűlési képviselő hivatalos oldalán valótlanul állította, hogy egyéb érdekelt2 a cég1 vezérigazgatója tudott arról, hogy felperes neve volt párt neve miniszter főpolg.mester főpolgármesterre hivatkozva kért 30.000.000 forintot egyéb érdekelt3től! egyéb érdekelt2 a cég1 vezérigazgatója jelen volt azon a találkozón, amikor egyéb érdekelt3 először

találkozott felperes neve volt párt neve miniszterrel. felperes neve főpolg.mester megbízásából tárgyalt egyéb érdekelt3tal, konkrétan a cég1-cég2 közötti szerződés fennmaradásáról! Azért, hogy a szerződés életben maradjon, felperes neve volt miniszter havi 30.000.000 forint kenőpénzt kért!!! Az első részlet átadásra 2019-ben került sor, a Hotel (cím5) előtti parkban!

Kérte, hogy kötelezze a bíróság az alperest a sérelmes helyzet megszüntetésére, a jogsértést megelőző állapot helyreállítására, azaz a 2022. március 9. napján kelt és a felperes által sérelmezett Facebook bejegyzés eltávolítására.

Kérte továbbá elégtétel adására kötelezését oly módon, hogy az alperes tegyen közzé bejegyzést arról, hogy a 2022. március 9-én a hivatalos Facebook oldalán, a Alperes1 országgyűlési képviselő hivatalos oldalán valótlanul állította, hogy felperes neve volt párt neve miniszter főpolg.mester főpolgármesterre hivatkozva kért 30.000.000 forintot egyéb érdekelt3tól, továbbá, hogy egyéb érdekelt2 a cég1 vezérigazgatója jelen volt azon a találkozón, amikor egyéb érdekelt3 először találkozott felperes neve volt párt neve miniszterrel. felperes neve főpolg.mester megbízásából tárgyalt egyéb érdekelt3tal, konkrétan a cég1-cég2 közötti szerződés fennmaradásáról. Valótlanul állította továbbá, hogy azért, hogy a szerződés életben maradjon, felperes neve volt miniszter havi 30.000.000 forint kenőpénzt kért. Az első részlet átadására 2019-ben került sor, a Hotel (cím5) előtti parkban.

Kérte továbbá, hogy az alperes a felperestől a Facebook oldalán kérjen nyilvánosan elnézést, és ennek biztosítson saját költségén megfelelő nyilvánosságot.

Kérte továbbá az alperes kötelezését 1.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére.

[3] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a vitatott közlését a 2022. évi országgyűlési képviselő választásokat rövid idővel megelőzően, a megindult választási kampány során tette. A sérelmezett közlés a nyilvánosság széles körére tartozó, sajtószervek által már részletesen ismertetett, nagy jelentőséggel bíró közügyet, közszereplő politikusok korrupciós ügyét érintette.

Kifejtette, hogy a közlésében nem tényállítást tett, hanem lényegét tekintve azon politikai véleményét fejezte ki, hogy a baloldali politikusok korrumpáltak, amikor közölte, hogy „[e]z a maffia baloldal!”. Álláspontja szerint a közszereplő felperesnek el kell viselnie ezen véleményét a fokozott tűrési kötelezettsége alapján, a politikai kérdésben folytatott vita és a véleménynyilvánítási szabadság érvényesülése érdekében. Utalt arra is, hogy a felperesnek lehetősége volt a megjelölt információk cáfolatára és ezzel a lehetőséggel élt is.

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy 2022. március 9-én hivatalos Facebook oldalán, a Alperes1 országgyűlési képviselő hivatalos oldalán valótlanul állította, hogy: „egyéb érdekelt2 a cég1 vezérigazgatója tudott arról, hogy felperes neve volt párt neve miniszter főpolg.mester főpolgármesterre hivatkozva kért 30.000.000 forintot egyéb érdekelt3tól!

egyéb érdekelt2 a cég1 vezérigazgatója jelen volt azon a találkozón, amikor egyéb érdekelt3 először találkozott felperes neve volt párt neve miniszterrel.

felperes neve főpolg.mester megbízásából tárgyalt egyéb érdekelt3tal, konkrétan a cég1-cég2 közötti szerződés fennmaradásáról!

Azért, hogy a szerződés életben maradjon, felperes neve volt miniszter havi 30.000.000 forint kenőpénzt kért!!!

Az első részlet átadásra 2019-ben került sor, a Hotel (cím5) előtti parkban!”

Kötelezte az alperest a 2022. március 9-én kelt, a felperes által sérelmezett Facebook bejegyzés eltávolítására 8 napon belül.

Kötelezte az alperest, hogy 8 napon belül a hivatalos Facebook oldalán tegyen közzé egy bejegyzést arról, hogy a 2022. március 9. napján a hivatalos Facebook oldalán a Alperes1 országgyűlési képviselő hivatalos oldalán valótlanul állította, hogy felperes neve volt párt neve miniszter főpolg.mester főpolgármesterre hivatkozva kért 30.000.000 forintot egyéb érdekelt3tól, továbbá, hogy egyéb érdekelt2 a cég1 vezérigazgatója jelen volt azon a találkozón, amikor egyéb érdekelt3 először találkozott felperes neve volt párt neve miniszterrel, felperes neve főpolg.mester megbízásából tárgyalt egyéb érdekelt3tal, konkrétan a cég1-cég2 közötti szerződés fennmaradásáról. Valótlanul állította továbbá, hogy azért, hogy a szerződés életben maradjon, felperes neve volt miniszter havi 30.000.000 forint kenőpénzt kért. Az első részlet átadásra 2019-ben került sor, a Hotel (cím5) előtti parkban.

Kötelezte az alperest, hogy a bejegyzésben kérjen elnézést a felperestől.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperes részére 15 napon belül 500.000 forint sérelemdíjat, valamint 150.000 forint + áfa perköltséget.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a Magyar Állam javára 30.000 forint le nem rótt illetéket.

Kötelezte a felperest, fizessen meg a Magyar Állam javára 30.000 forint le nem rótt illetéket.

Határozata indoklásában rögzítette, hogy az országgyűlési választásokat megelőző kampányidőszakban megjelent közlés alapja egyéb érdekelt3nak az ellene folyamatban lévő büntetőeljárásban tett vallomása volt, amelyről több különböző sajtótermék is beszámolt. Megállapította, hogy a közlés vonatkozásában nem politikai vita zajlott, hanem egy büntetőeljárás volt folyamatban, amelyben egyéb érdekelt3 vallomása alapján merült fel a felperes neve. Ugyanakkor megállapította, hogy a büntetőeljárásban a felperes semmilyen formában nem volt érintett, őt nem is hallgatták meg.

Kifejtette, hogy a közlemény nem a felperes közéleti tevékenységére vonatkozóan fogalmaz meg kritikát, hanem állító módon tényként közli, hogy kenőpénzt kért és kapott, azaz bűncselekményt követett el. Az alperes anélkül állítja ezeket a tényeket, hogy utalt volna arra, hogy a sajtó tájékoztatása alapján jutott ezekhez az információkhoz. Megállapította, hogy az alperes ezen igazolható tényállítások valóságát nem tudta a perben bizonyítani, míg a felperesnek ezek cáfolatára nincs lehetősége, mivel az a büntetőeljárás tárgya lehetne. Önmagában tehát a felperes cáfolata nem alkalmas a valótlan közlésekkel szembeni hatékony védekezésére.

Utalt az Alkotmánybíróság 3240/2019. (X. 17.) AB határozata alapján arra, hogy a választási kampány szabad folyásának védelme nem jelenti azt, hogy a jelöltek bármilyen valótlan információt, állítást terjeszthetnek egymásról, vagy az igazságot elferdítő állításokkal, félígazságokkal a választókat megtéveszthetik. Az alperes megnyilatkozásának még a kampány körülményei között sem tulajdonítható olyan jelentés, amely szerint a közlést a választók az érintett múlt- vagy jövőbeli politikájára, vagy a jelölt alkalmasságára vonatkozó politikai véleményként értelmezzék.

Alaptalannak tartotta az alperesnek azt a hivatkozását, hogy a közvélemény a sajtóból már értesült az érintett ügyről, mert a mástól szerzett értesülés továbbadásával, híresztelésével is megvalósítható a jóhírnév megsértése.

Rögzítette, hogy mivel az alperes országgyűlési képviselő, jogász végzettségű és ügyészként is tevékenykedett, elvárható volt tőle az arra történő utalás, hogy az értesüléseit sajtóközleményekből szerezte. Azt is közölnie kellett volna, hogy az írásban ismertetett üggyel kapcsolatban büntetőeljárás van folyamatban és a felperes személyére vonatkozó állítások egyéb érdekelt³ vallomásában hangzottak el. Csak akkor nem valósult volna meg a felperes jóhírnevének megsértése, akkor lett volna megállapítható a politikai véleményének „legalább vékony ténybeli alapja”, ha ezen utalást megteszi. Ugyanis a tényeknek a meghamisítására nem vonatkozhat az alkotmányos védelem, és az alperes a foglalkozása alapján elvárható körültekintést elmulasztotta.

A sérelmes helyzet megszüntetéséről és a megfelelő elégtétel adásáról a Ptk. 2:51. § (1) bekezdésének c) és d) pontja alapján rendelkezett.

A sérelemdíj fizetésére kötelezés vonatkozásában köztudomású tényként fogadta el, hogy a felperesre nézve valótlan tényállítások, a személyére vonatkozó híresztelések nyilvánvalóan sértik a jóhírnévhez való jogát. A sérelemdíj összegének meghatározásánál értékelte, hogy az alperesi bejegyzésben foglalt valótlan tényállítás objektíve alkalmas a felperes hátrányos társadalmi megítélésének bekövetkeztére, mert azt 200-an olvasták, 19-en hozzászóltak, és 18 megosztása is megtörtént a bejegyzésnek. Értékelte az alperes felróhatóságának magasabb fokát, valamint a sérelemdíj reparációs és szankciós funkcióját is a kérelemhez képest mérsékelt összegben való megállapításakor.

A perköltség viseléséről a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján határozott.

[5] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a kereset teljes egészében történő elutasítását és a felperesnek a perköltség megfizetésére kötelezését kérte.

Kiemelte a megállapított tényállási elemei közül azt, hogy felperes és az alperes a kifogásolt közlés idején aktív politikusok voltak és közszereplőnek minősültek; az, hogy a vitatott alperesi közlést megelőzően a sajtó széles körben és részletesen adott tájékoztatást az üggyről, egyéb érdekelt³ vallomásának tartalmáról, valamint azt, hogy a közlésre az országgyűlési választásokat megelőző kampányidőszakban került sor. Kifejtette ezek alapján, hogy a kifogásolt közlés politikai véleménynyilvánításnak minősül, amelyet a választók az érintett politikájára és alkalmasságára vonatkozó politikai álláspontként értelmeznek. Nem egy büntetőügy vallomásáról számolt be, hanem a baloldali, a fővárosi önkormányzathoz kötődő politikusok, köztük a felperes korrupciós ügyéről, amelyről politikai vita kezdődött.

Kifejtette, hogy a kifogásolt közlésben a felperes és általában a baloldali politikusok alkalmasságát vitatta és annak adott hangot, hogy a korrupciós politikusok nem lehetnek alkalmasak vezető tevékenységre. A választási kampányban ezen közügyre vonatkozó politikai vélemény miatt nem lehet helye valótlan tényállítás miatt történő felelősségre vonásának.

Utalt arra is, hogy a kifogásolt közlés cáfolatára a felperesnek lehetősége volt, és azzal élt is a sérelmezett közlést tartalmazó Facebook-oldalon, amelyet nem távolított el. Kifejtette azt is, hogy a sajtóban széles körben bemutatott ügyet érintő írásban nem volt elvárható, hogy ezekre és a folyamatban lévő büntetőügyre hivatkozás, mert politikája iránt érdeklődő polgároknak az üggyről, annak részleteiről már tudomásuk volt, ezért megfelelően szűrhatték le a közlések valódi jelentését.

[6] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Kifejtette, hogy a tényállítás és a véleménynyilvánítás elhatárolása nem kizárólagosan a bizonyíthatósági teszt alapján történik. Az adott ügyben értékelni szükséges azt, hogy a felek között nem politikai vita zajlott közszereplők között, hanem egy olyan büntetőeljárás volt folyamatban, amelyben a sajtótudósítások szerint egyéb érdekelt3 vallomása révén felmerült a neve. Az alperes ezen tudósítások alapján nem a közéleti tevékenységére vonatkozóan fogalmaz meg kritikát, hanem bizonyítékok nélkül tényként állítja, hogy kenőpénzt kért és kapott, azaz bűncselekményt követett el. Ezen tényállítása valóságát az alperes nem bizonyította, és a választási kampányban sem megengedett a 3240/2019. (X. 17.) AB határozat alapján, hogy a jelöltek bármilyen valótlan információt terjesszenek egymásról.

Utalt arra, hogy az alperesnek a Ptk. 1:4. § (1) bekezdésében foglalt elvárható magatartás elve alapján legalább utalnia kellett volna információi forrására. Nem került igazolásra a perben, hogy a büntetőügyről és annak a sajtóban megjelent részleteiről bizonyosan tudomásuk volt az olvasóknak, ezért az erre alapított fellebbezés – álláspontja szerint – nélkülözi a kellő ténybeli alapot.

[7] A fellebbezés alapos.

[8] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Pp. 370. § (1) bekezdés szerinti korlátok között bírálta felül. Az elsőfokú bíróság által megállapított – a felek által sem vitatott – tényállásból eltérő következtetést vont le.

[9] Elsősorban azt tartja szükségesnek kiemelni a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság nem volt tekintettel arra, hogy a perbeli írás nem vitatottan olyan közérdeklődésre számot tartó ügyről számolt be, mely esetben a megszólalások a véleménynyilvánítási szabadság magasabb fokát élvezik. Nem vette figyelembe azt sem, hogy a sérelmezett közlemény alapjául szolgáló és egyéb érdekelt3 által egy büntetőeljárás során tett vallomás a sajtóban és az alperes írásában megjelent, korrupciós ügyletre vonatkozó tartalmú közléseket a sajtó széles körben ismertette és tárgyalta (lásd: alperesi 4. sorszámú ellenkérelem 3-5. oldalon lévő felsorolás). Ez a felek által vitássá nem tett vallomás ténye érintette a felperes személyét.

[10] A hasonló jellegű közlemények megítélésével összefüggésben számos alkotmánybírósági határozat áll rendelkezésre, amelyek mentén kialakult bírói gyakorlatnak az elsőfokú bíróság döntése nem felel meg. Az Alaptörvény ugyanis a szabad kommunikációt biztosítja, és nem annak tartalmára vonatkozik. Ezen védelem körében helye van minden véleménynek, jónak és károsnak, kellemesnek és sértőnek egyaránt, különösen azért, mert maga a vélemény minősítése is e folyamat terméke [30/1992. (V. 26.) AB határozat]. Az Alkotmánybíróság a 36/1994. (VI. 24.) AB határozatában pedig azt rögzítette, hogy az Alkotmány a véleménynyilvánítási szabadság megfogalmazásánál nem tesz kifejezett különbséget tényközlés és értékítélet között. A véleménynyilvánítás szabadsága ezért általában mindenféle közlés szabadságát magában foglalja, mégpedig függetlenül a közlés módjától és értékétől, erkölcsi minőségétől és – többnyire – annak valóságtartalmától is.

[11] Az adott ügy elbírálása során tehát abból kell kiindult, hogy a demokratikus közvélemény alakításához elengedhetetlen a közügyekkel kapcsolatos véleménynyilvánítás szabadságának védelme. Ebből a szempontból az alperes közleményében – lényegében – megismételte a korabeli sajtóközléseket azzal, hogy a baloldali közösségre, illetve pártcsoportokra tett egy nem vitatottan véleménynyilvánításként minősülő következtetést, miszerint: „Ez a maffia baloldal!”. Ezen kontextusban kellett vizsgálni és értékelni az alperes közleményét, amely nem egy interaktív politikai vita közegében jelent meg.

Az alperes bár nem utalt a közlése alapjául szolgáló sajtómegjelenésekre, sem a büntetőeljárásra, amelyben egyéb érdekelt³ vallomásra sor került, de a nyilvánosságra került információkhoz többletelemeket, tényeket sem tett hozzá. Az alperes tehát bejegyzése megjelenésekor ismert és tárgyalt sajtóhírt és a közbeszéd egy témáját átvéve, azt megismételve általános véleményt nyilvánított politikai ellenfeleiről. Erre tekintettel az adott szituációban és a közléskori időben az írás utolsó megjegyzésének jelentése alapján már a véleménynyilvánítás lényegi elemének volt meghatározó jelentősége.

[12] A szöveg teljes kontextusa alapján az alperes az átvett sajtóközlések alapján bizonyos tendenciákra, a baloldal általa vélt jellemzőjére kívánta felhívni az olvasói figyelmét. Ezt pedig az írás olvasói felismerhették, mert a közéleti események és politikai vélemények átlagos olvasója vonatkozásában az általánosan tájékozott olvasót kell tekinteni, aki adott esetben a politikai vélemények stílusát is képes helyesen értelmezni. Formális azt az elvárást támasztani, hogy egy aktuális és széles körben ismertett politikai vonatkozású ügyről a megszólaló a forrás pontos megjelölésével számoljon be, és ezt követően vonja le következtetéseit, fogalmazza meg politikai véleményét.

[13] Az Alkotmánybíróság 3145/2018. (V. 7.) AB határozatában foglalta össze következetes gyakorlatát, ami szerint a véleménynyilvánítás szabadsága kiterjed egyrészt az értékítéletet kifejező, az egyén személyes meggyőződését közlő megszólalásokra, függetlenül attól, hogy a vélemény értékes vagy értéktelen, helyes vagy helytelen, tiszteletre méltó vagy elvetendő. Másrészt a szólásszabadságnak részei a tényállást tartalmazó megnyilvánulások is, mert valamely tény közlése is kifejezhet személyes véleményt, továbbá tényközlések nélkül a véleményformálás ellehetetlenülne {3001/2018. (I. 10.) AB határozat, Indokolás [26]}. Az EJEB gyakorlatára visszautalva hangsúlyozta, hogy „[a] 10. cikk nemcsak azokra az »információk«-ra vagy »eszmék«-re alkalmazandó, amelyek kedvező fogadtatásúak, vagy amelyeket ártalmatlannak, illetve közömbösnek tartanak, hanem azokra is, amelyek sértenek, megütközést keltenek vagy felkavarnak; ezek a pluralizmus, a tolerancia és a nyitottság követelményei, amelyek nélkül nem létezik »egy demokratikus társadalom«” [Oberschlick kontra Ausztria, EJEB (11662/85), 1991. május 23., 57. bekezdés].

[14] A fent ismertetett elvek alapján az állapítható meg, hogy az alperes közlésének első, nagyobb része a sajtóban egyéb érdekelt³ vallomása alapján közölteket tartalmazza, amely véleményének ténybeli alapja. A szóban forgó tényállítások értékelése azonban nem történhet csupán a kijelentés direkt, korrupciós bűncselekményt állító tartalmának megragadásával az adott ügyben. A közügyeket érintő, politikai közlés esetében ugyanis

mérlegelni kell az ügy aktualitását, azt, hogy a közlés második részének minősítésre vonatkozó része a felperes és az adott politikai oldal alkalmasságát vitatja és kritizálja. Továbbá azt is, hogy a közlés a választási kampány felfokozott helyzetében jelent meg, bár ezen körülménynek nem volt az ügy érdemi elbírálására meghatározó jellege a jelöltek politikai és interaktív vitájának hiánya miatt.

A perbeli közlés értékelése vonatkozásában kiemelt és az Alaptörvény által védett érdek, hogy a közügyek minél szabadabb vitája valósuljon meg. Ezen követelmény pedig védi a politikusok és a jelöltek alkalmasságáról vallott vélemények akár túlzó, felfokozott megfogalmazását is, mert a politikusoknak a cáfolat vagy ellenvélemény kifejtésének is megfelelő tér és forrás áll a rendelkezésére.

Mindezekre tekintettel észszerűen tulajdonítható olyan jelentés az alperes közlésének, mely szerint az a baloldali pártcsaládok politikájára és képviselői alkalmasságára vonatkozó politikai vélemény. Még akkor is, ha azt nagyobb részét állító módon fogalmazta is meg az alperes forrásmegjelölés nélkül, és a korabeli sajtóközlések tartalmát idézve utalt egy büntetőeljárásban tett nyilatkozatra.

[15] A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a kerestet elutasította, mert az alperes véleménynyilvánító jellegű közlése nem sértette a felperes Ptk. 2:45. § (2) bekezdésével oltalmazott jóhírnevét.

[16] Az alperes fellebbezése eredményes volt ezért a felperes a Pp. 364. § utaló szabálya alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes részére az első- és másodfokú eljárással összefüggésében felmerült ügyvédi munkadíjat, és a Magyar Állam javára a le nem rótt együttes kereseti és fellebbezési illetéket megfizetni.

[17] Az ügyvédi munkadíj összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

[18] Tájékoztatja a felperest, hogy a fellebbezési illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során a közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság (Fővárosi Ítéltábla) megnevezését, a bírósági ügyszámot és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pontja].

Budapest, 2023. április 4.

Dr. Kisbán Tamás s.k.

Dr. Virág Csaba s.k.

Dr. Kovaliczky Ágota

s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró